

Otázka - Odpověď V. V. Pjagina ze dne 01.05.2023 (VIDEO CZ Titl + Přepis, 1 hod 32 min)

- CZ24 News | 16. května 2023

Fond konceptuálních technologií uvádí Vážení čtenáři, představujeme vám knihu vnitřního prediktoru SSSR Státní symboly a státní suverenita.

Je omylem domnívat se, že se světový systém státních vlajek zformoval jen tak sám o sobě. Kolik lidí podílejících se na vypracování a schválení té či oné státní vlajky ve světě by se upřímně podivilo, kdyby se dozvědělo, že ty myšlenky a ideje, které považovali za své vlastní a na jejichž základě vztyčili nad státem konkrétní státní vlajku, jim byly vštípeny do vědomí na základě schématu ovládnutí lidra.

V této knize najdete informace o tom, jak se formovala světová hierarchie států, jak vypadá a jak se odráží ve vlajkách a další státní symbolice.

Analytický pořad Otázka-odpověď

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den.

Zdravím naše vážené diváky, posluchače, kolegy ve studiu, a také naše hosty z Česka! Náš dnešní pořad zahájíme krátkým oznámením. Dovolte mi jej ohlásit.

Toto oznámení je pro ty, co nám tento týden psali na e-mail, že se nemohou buď zaregistrovat nebo zanechat komentář na našem webu fct-altai.ru, v daném případě doporučujeme naši doménu v azbuce, v přepisu fkt-altaj.ru, kterou teď vidíte v pravém horním rohu na obrazovce, tam je vše funkční.

A nyní přejdeme k našim otázkám.

A ta první zní: V srpnu tohoto roku se má v Jihoafrické republice konat summit BRICS, a aby tam Putin nemohl být zatčen na základě zatykače vydaného...

Ano, který vydal, jak víme, Mezinárodní trestní soud,

tak 25. dubna v Jihoafrické republice oznámili,

že jejich stát vystupuje zpod jurisdikce tohoto Mezinárodního trestního soudu.

Avšak ještě téhož dne bylo

toto oznámení dementováno.

Valeriji Viktoroviči, co se to stalo?

Okomentujte to prosím.

Ano, vlastně nic takového, co by se každodenně nedělo v mnohých státech světa.

V podstatě se jedná o normální proces...

Tedy on není normální z hlediska lidskosti, ale je normální z hlediska davo-„elitářských“ struktur řízení.

Je to proces řízení států z nadnárodní úrovně.

Pokud ale nevíme, jak jsou řízeny složité sociální supersystémy,

pokud nevíme, jak je řízen stát, jakou roli tam hrají klanově-korporativní skupiny,

nemůžeme takovému chování porozumět.

Pokud však tyto znalosti máme,

je to pro nás zcela čitelné.

Takže co tu máme? Jakási nadnárodní struktura – soud v Haagu,

jehož jurisdikce je dost pochybná,

rozhodl o zatčení V. V. Putina.

Takže všechny státy, které s tímto soudem

spolupracují, jsou povinny to zatčení provést.

Na summit BRICS mají do Jihoafrické republiky přijet hlavy států, takže tam samozřejmě musí přijet i V. V. Putin.

V Jihoafrické republice, která je podřízena

nadnárodnímu řízení, by tedy měl být zatčen.

Co prohlásili v Rakousku? „Přijede-li Putin do Rakouska, tak ho tady zatkneme.“

V Německu prohlásili to samé.

Ale je tu jeden problém.

Putin přece necestuje sám, má svou ochranku, která je povinna ho chránit.

Takže není jednoduché

ho zatknout, znamená to boj,

protože ochranka

jim gosudara Ruska nevydá.

A dojde-li k boji, bude se jednat o ozbrojený střet dvou států a narušení spojení v BRICS.

Jihoafrická republika se nějak

z této situace musí dostat,

proto vládnoucí strana Africký

národní kongres rozhodla,

aby se z této kolizní situace dostali, že odstupují od dohody s Mezinárodním trestním soudem v Haagu,

že s ním končí.

A povšimněte si, že tato rozhodnutí museli přijmout konkrétní lidé, veřejní lidé,

kteří se ze svých rozhodnutí musí zodpovídat,

co jsou zač, jaké mají postavení a proč tak učinili.

Navíc toto rozhodnutí neohlásil jen tak někdo,

udělal to prezident státu, veřejná figura.

Každé jeho prohlášení je součástí uplatňované státní politiky a musí být v jejím rámci realizováno.

A najednou ještě téhož pracovního dne

administrativa prezidenta JAR, která je anonymní,

není známo, kdo to v ní zařídil, ale postaral se o nové prohlášení v tom smyslu,

že prezidentova slova byla mylná a JAR zůstává

v působnosti Mezinárodního trestního soudu,

té úřadovny, která má v celém světě tak pochybnou jurisdikci.

To ale znamená, že buď

JAR splní jeho rozhodnutí,

a tím pádem zpřetrhá jakékoliv vztahy s Ruskem, což může skončit dokonce ozbrojeným konfliktem s Ruskem,

pokusí-li se o to po přiletu

ruského gosudara.

Nebo budou muset porušit jurisdikci tohoto soudu,

což zase znamená vystoupit z jeho působnosti.

A já opakuji, že veřejní lidé, lidé ve funkcích

s odpovědností přidělenou jim voliči,

kteří jsou zodpovědní za řízení státu,

udělali prohlášení v zájmu svého státu,

neboť si přejí zachovat partnerské vztahy s Ruskem a nechtějí s ním vstoupit do konfrontace.

Zatímco jacísi anonymní lidé

učinili opačné prohlášení,

že jsou připraveni vstoupit do konfrontace

s Ruskem navzdory zájmům JAR a jejích národů.

To vyvolává otázku,

tak kdo a jak vlastně řídí?

Jak vůbec vypadá ta situace

ve vedení státu?

Kdo je v JAR tou skutečnou silou,

která může nařizovat vládnoucí

straně i prezidentovi státu,

že z hlediska jakési vyšší politiky je jejich prohlášení mylné, a oni se tomuto „Komusi“ netroufnou vzepřít?

Jak se bude v JAR

tato situace řešit, není jasné.

V podstatě JAR není skutečným státem,

je to projektově zkonstruovaný stát

v postavení držitele území,

viz naše kniha Státní symboly

a státní suverenita.

Tam je to dost podrobně probráno.

Na druhou stranu už byla JAR

převедena do jiné jurisdikce,

byla začleněna do organizace, ve které se formují dvě centra koncentrace řízení,

kterými jsou Čína a Brazílie.

Brazílie se v poslední době neustále začala objevovat ve zprávách hlavního mediálního proudu,

čímž se demonstruje, že její

význam jako státu narůstá.

Ve skutečnosti zatím stále mají vlajku držitele území, nic víc, takového ochránce území.

Ale přece si vzpomínáme, že na konci 19. století měla Brazílie celé čtyři dny...

Když Brazílie získala svou „suverenitu“, měla čtyři dny vlajku prakticky analogickou vlajce Spojených států.

Bylo totiž v plánu zřídit dvě centra koncentrace řízení, v Severní Americe na základě USA

a v Jižní Americe na základě Brazílie.

Jenže rozvoj technologií a zrychlené formování USA jako centra koncentrace řízení

nakonec vedly k tomu, že na západní polokouli, v Americe,

už druhé centrum koncentrace řízení nebylo zapotřebí.

Takže význam Brazílie poklesl na úroveň držitele území a v USA byla ohlášena Monroeova doktrína:

„My nebudeme strkat nos k vám do Evropy a vy ho zase nestrkejte k nám do Ameriky.

Tady si budeme řídit všechno

my sami! Tj. Spojené státy!“

Takže s tou situací v JAR by vše bylo zcela jasné, nebýt toho, že je členem BRICS.

A jak to dopadne? Nyní probíhá velmi vážný boj mezi stávajícími centry koncentrace řízení.

Nejsou to jen USA a Čína, ale tak či onak,

již jen faktem své existence,

Fleet in being, vyjádříme-li to anglicky,

ve smyslu, že vojenská námořní flotila působí

na řízení už jen pouhou skutečností své existence...

Tak Rusko už je jen díky pouhé své existenci subjektem globální politiky,

což je mimochodem trnem v oku všem jeho nepřátelům, a proto ho chtějí zlikvidovat.

Takže Rusko už je jen díky pouhé své existenci subjektem globální politiky, a také centrem koncentrace řízení.

A to, jak se vyvinou události po porážce Západu na bojištích speciální vojenské operace,

a poté, co si Rusko obnoví svou suverenitu,

tak jakou formou to bude probíhat...

A přesněji, v jakých konkrétně formách to bude probíhat

a jakou rychlostí, teď dopředu říci nedokáže nikdo.

Takže je to tak, že to ukáže až budoucnost.

Přičemž do 20. srpna, respektive do srpna,

se ještě v celém světě změnil mnohé.

A já bych k tomu chtěl dodat, cožpak jsme nikdy ve světě neviděli případy,

kdy hlava státu něco rozhodla a někdo její rozhodnutí zrušil?

Cožpak se s tím ve světě nestřetáváme?

Nebo třeba i tady u nás, v Rusku?

Co třeba ten nejznámější případ?

V roce 2015 jsme vstoupili do Sýrie,

začali formovat koalici proti ISIL,

arabské státy byly připraveny jít v této věci

do spolupráce s Ruskem a Putin to také tak ohlásil.

Potom vystoupil jeho tiskový mluvčí Peskov a prohlásil: „Proč ho vůbec posloucháte?

To jen tak něco hloupě plácnul.

To se přece stává.“

A ty arabské státy, které byly připraveny spolupracovat

s Ruskem, se najednou otočily jako na obrtlíku.

A na tu spolupráci s Ruskem přistoupily až tehdy,

kdy Rusko začalo mít v Sýrii vojenské úspěchy.

A čím více těch úspěchů bylo, tím více se arabské státy začaly orientovat na Rusko.

A fakticky Írán a Saúdskou Arábii smířilo Rusko, které jim k tomu poskytlo ten můstek.

V Rusku takové setkání organizovat nešlo, v Ženevě už se to nehodí,

bylo nutné použít nové centrum koncentrace řízení, a proto se konalo v Pekingu,

aby to politicky bylo připsáno k dobru Číně.

Což je úplně špatně, ale o tom teď nemluvíme.

Co se dělo dál? Vytvoření koalice to tenkrát

znemožnilo a my vstoupili do toho boje sami.

Takže všechny ty lidi, kteří kvůli tomu padli v Sýrii,

má na svědomí Peskov tím svým prohlášením.

A navíc, jak okamžitě na to Peskovovo prohlášení odpověděl nadnárodní subjekt řízení?

Sestřelením našeho letadla, při kterém zahynul náš letec i ten, co se ho pokoušel zachránit.

To byl důsledek, okamžitá

odpověď z nadnárodní úrovně.

Turecko na sebe vzalo odpovědnost za sestřelení tohoto letadla, přestože to reálně neudělalo.

Erdogan byl dokonce ochoten obětovat piloty, kteří se „přiznali, že to oni to letadlo sestřelili“.

A k čemu by nám to bylo? Nu, nač bychom měli držet

ve vězení lidi, které vydíráním donutili vzít na sebe vinu?

Znamenalo by to, že jsme připraveni přehlédnout to nadnárodní řízení,

to řízení, na které se ptal Putin, když říkal:

„Dívám se takhle na televizi a vidím, jak tam Peskov vykládá jakési bludy a přemýšlím, KDO mu tohle nařídil?“

Takže otázkou zůstává, kdo nařídil Peskovovi,

aby udělal tohle prohlášení?

Správnou odpověď na to jsme prodemonstrovali tím, že jsme odmítli převzít ty turecké piloty:

„My tyhle ty vaše hry hrát nebudeme!“

Ano, tebe k tomu Erdogane donutili,

protože podléháš nadnárodnímu řízení,

ale my jsme nabrali kurs na získání suverenity a touto cestou jdeme.“

Mohli byste namítnout: „Ale prosím vás, to je náhoda, ojedinělý případ.“

Ale cožpak jsou to ojedinělé případy?

Pojďme se podívat na ten „nejmocnější“ stát, jak nám tvrdí, na USA,

kde je tím „nejmladším a nejsvěžejším“ pretendentem na prezidentskou funkci Joseph Robinette Biden,

který kandiduje na druhé období.

Člověk, který sám o sobě prohlásil...

Jak to bylo? „Co se týče mého věku, tak nejsem vůbec schopen říci, kolik mi vlastně je let.

Nedokážu říci to číslo,

protože ho nemám napsané.“

No to se podívejme!

A v takovém stavu že řídí stát?

Ale bylo toho ještě daleko

více. Co ještě řekl?

Povídá: „Myslel jsem si, že když se stanu

prezidentem, tak budu moci vydávat příkazy.

A zatím od té doby, co jím jsem, plním víc příkazů než kdykoliv před tím.“

Tak kdo příkazuje „všelidově“ zvolenému

prezidentovi? Dobře víme, jak tam probíhaly volby.

Ale jednou je to zvolený prezident, a podle amerických norem mu tedy lid svěřil moc.

Tak kdo ho řídí? Kdo mu píše ta prohlášení, která potom čte z čtecího zařízení?

Kdo mu připravuje dokumenty?

Pracovníci Bidenovy administrativy si stěžují,

že se jim velice těžce plánuje

Bidenův harmonogram,

protože jeho fyzický stav je takový, že žádnou delší akci nevydrží.

Dokonce to není schopen ani odsedět,

natož v ní přijmout aktivní účast.

Vše proto musí skončit už

během dopoledne.

Takže tohoto člověka oni mají volit, už si zvolili a on jim teď předvádí svou absolutní nezpůsobilost,

absolutní neakceschopnost.

A přitom ho nechají kandidovat na druhé volební období.

Všem tedy musí být jasné, že ho bude řídit nějaký tým.

A co to bude za tým, lidem nepřísluší vědět.

I to velmi dobře formuloval...

Tedy přesněji, řekl to polský spisovatel,

ale připisují to Churchillovi.

Mluvil o sovětské politice, ale ve skutečnosti to platí výslovně pro tu západní.

Že všechna ta jejich politika se podobá rvačce buldoků pod kobercem,

o jejichž výsledcích se dozvídáme jen podle mrtvol vylétajících zpod koberce.

A co mám na mysli?

Jistý Amschel Rothschild měl na starosti volby ruského prezidenta v roce 1996.

Tyto volby měl vyhrát Zjuganov,

aby vrátil stát do „mraksistického“ projektu a ukončil tak manévr přeformátování Ruska

zřízením nového tvrdého davo-„elitářského“ režimu s již otevřeně fašistickou podobou.

Jenže jim to nevyšlo.

Jelcin se k moci rval tak, že v průběhu těch volebních závodů zemřel.

Tak nějak se dívám na tu předvolební kampaň...

Vzpomínám na Jelcina, pozoruji Bidena a vidím v tom mnoho analogií.

Ovšem zemřelý Jelcin dál řídil stát

až do roku 2000.

Nač by měl kdo vědět, že ve skutečnosti stát

neřídí žádný prezident, ale klany?

Proto není vůbec důležité,

zda do těch voleb dojde sám Biden.

Je docela dobře možné, že již zemřel a už je to jen jeho dvojník... To je otázkou.

Je-li teď složité vyměnit dvojníka, udělají to až potom za pochodu. To zůstává otázkou.

Je to ale zcela konkrétní analogie.

Takže ten Amschel Rothschild si se svým úkolem neporadil a nedokázal přivést „mraksisty“ v Rusku k moci,

proto ho oběsili pod Mostem

mnichů v Londýně.

Oficiální verze samozřejmě hlásá, že se oběsil sám v hotelu ve Francii, takže dokonce změnili i místo na Paříž.

Takže přece vidíme, jak někdo řídí.

Když si přečteme takové romány jako například V aréně se lvy (Tom Wicker)

a Všichni jsou zbrojnoši královi (Robert Penn Warren), tak i z nich dozvíte, že krále dělá jeho družina.

Prezidentem USA byl kdysi i herec Reagan.

Když se ho zeptali, zda bude umět řídit,

stát se guvernérem státu, tak odpověděl:

„Já už odehrál tolik let

na divadle i ve filmu,

kde jsem ztvárnil různé krále i prezidenty, že si určitě poradím i s rolí guvernéra.“

A poradil si s ní, svou roli sehrál tak dobře,

že ho nechali potom hrát i roli prezidenta USA,

se kterou si také dobře poradil.

Už tenkrát bylo všem jasné a tím spíše je to jasné nyní, že místo něj řídil deep state/hlubinný stát USA.

Říká se, že řízení státu

probíhá pomocí děrného štítu.

Nadarmo se Bidenovi neříká samohybný

dědula řízený děrnými štíty.

Takové řízení se přece projevuje v mnohých otázkách tam, kde dochází k výběru „elit“ do čela států,

které potom řídí na úkor zájmů

svých států a jejich národů.

Máme tu příklad Dmitrije

Anatoljeviče Medvěděva, který...

Už jsem to kolikrát

vyjmenovával, jak tu záškodničil.

Například v oblasti letectví, čímž způsobil problémy, které teď pocítujeme...

Kdyby on osobně nezavíral závody,

aby nekonkurovaly americkým letadlům...

Dal Američanům naše peníze a prohlásil: „Až se vám bude chtít, tak nám za ně dodáte letadla.

A pokud nám je nedodáte...

Nu, páníček ty peníze potřebuje víc.

Proč by mělo Rusko mít vlastní letadla nebo dokonce i jen ta koupená?

Až jak rozhodne páníček.“

Likvidoval náš letecký průmysl přímo zuřivě.

Likvidoval náš vzdělávací systém.

To on přece pronesl, že učitel

je lokaj nehodný úcty

a nehodný toho, aby dostával

normální lidskou výplatu.

Přímo to prohlašoval,

mluvil o tom zcela otevřeně.

Ve všem jednal

navzdory ruským zájmům.

Putin fakticky zformoval plynový OPEC

a Medvěděv ho zlikvidoval, přičemž

se navíc rozhádal s ostatními účastníky.

To už se musíte hodně snažit,

aby se vám povedlo to, co jemu.

A co ta letadla?

My mohli náš letecký průmysl pozvednout na základě úvěrů z Íránu, který kriticky ta naše letadla potřeboval.

Oni potřebují vybudovat normální leteckou logistiku a západní letadla mohou létat pouze v noci

a s dost velkými omezeními s ohledem

na tlak prostředí ve dne.

Dále.

S Íránem jsme mohli mít normální vztahy a vyřešit díky tomu mnohé otázky.

Jenže Medvěděv iniciativně,

aniž by komu co vysvětloval,

porušil všechny smlouvy s Íránem, takže po nás potom samozřejmě zákonitě požadovali penále.

Navíc tyto nenaplněné smlouvy uvedly do velkých potíží naše závody, na což jim odpověděl: „Ale to je vaše věc.

Pokud zkrachujete a lidé skončí

na ulici, je to váš problém.

Je zapotřebí sloužit Američanům!“

Ne náhodou byla jeho oblíbenou písní

American boy, na kterou tak rád tancoval.

On sám chtěl být

tím „americkým chlapcem“.

Proč o tom všem mluvím?

Tento týden se konal osvětový maratón,

maratón Znalosti s předními osobami,

osvětový maratón, kde jako přednášející

vystupoval se svou přednáškou i Medvěděv.

Tu přednášku četl, protože v reálu

tohle nejsou jeho názory.

Jeho komentářům v Telegramu dělají širokou reklamu, a tak dále...

Jenže to nejsou jeho názory, on takto nepřemýšlí, neboť není schopen pojmut takové myšlenkové bohatství,

jeho hlava to nepobírá.

Takže je zcela stejným „dědulou

na děrných štítcích“ jako Biden.

Jen má na rozdíl od něj iPad,

ze kterého všechno čte.

A ti, kteří ho řídí, vůbec nejsou

přívrženci Ruska.

A proto také mnohé věci, které Medvěděv prohlašuje v rádobě vlasteneckém stylu,
ve skutečnosti Rusko poškozují.

On stále jen záškodničil

a pokračuje v tom.

Ta situace u nás je taková,

že „liberastský“ převrat jim neprošel,

takže nový převrat musí provést

pod vlasteneckými hesly.

Dosazují lidi, kteří jsou plně ovladatelní,

neakceschopní, jen ti dokážou stát zničit.

Nepotřebují k tomu diverzanty, stačí dosadit hlupáka, a on sám všechno zničí.

Potíž byla s Gorbačovem, tam museli v mnoha

případech zasahovat, protože stát byl subjektní.

Ale jakmile se jim povedlo Rusko/SSSR zlikvidovat, tak do čela dosadili Jelcina

a ten hlupák začal řídit tak, že ze státu

létaly cucky na všechny strany.

Proč o tom všem mluvím?

Za všemi světovými lídry stojí,

kromě Putina,

určité klanově-korporativní skupiny, které je řídí, a kterým se nemohou vzpírat.

Myslíte si snad, že se Zelenskij k moci

dopracoval sám? Že jedná samostatně?

To určitě! Jeho projekt začal už tehdy, kdy s ním natočili ten propagandistický film Sluha národa v roli prezidenta.

Připravovali ho. Byl to dlouhodobý projekt

připravovaný k odrovnání výslovně Ukrajiny.

Takových lídrů je mnoho. Putin je

samostatný, to si uvědomují všichni.

Když Putin kandidoval na první volební období, tak Irina Chakamadova,

což byla „liberastská“ politická činitelka...

Co? Ano, ze Svazu pravicových sil.

Tak ta předvedla veřejný hysterický záchvat.

Přičemž o tom mluvila nejednou, před tím hysterickým záchvatem i po něm: „Ať Putin řekne, s jakým peče klanem.

Potom ho budeme moci předvídat, s klanem se dá dohodnout, přikážou mu a on poslechne.“

Jenže Putin je samostatný lídr,

to proto je tak stabilní.

Zatímco fakticky všechny státy, a obzvláště

v Africe, nejsou plnohodnotnými státy,

nemají historické tradice moderního státu... Své současné státy tam lidé začali budovat až po druhé

tragédii.

Tou první byla kolonizace

a tou druhou dekolonizace,

přičemž ta druhá tragédie přinesla ještě více škody než ta první, protože jim přinesla technologie,

které umožnily Afričanům vzájemně se zabíjet

v daleko větších měřítkách a objemech

a s daleko větší rafinovaností, než tomu bylo s jejich primitivními zbraněmi.

Tenkrát trvalo, než se jedno plemeno dostalo k tomu druhému,

a teď nasednou na vrtulníky,

auta a přijedou s kulomety...

Jen si vzpomeňte na tu genocidu Tutsiů ve Rwandě, kde asi za tři měsíce pozabíjeli milión lidí.

Jen tak jich tam pozabíjeli celý milión!

Takže k takovým věcem jako v JAR,

kde dementovali státní rozhodnutí,

je nutné přistupovat velice pozorně,

neboť právě to ukazuje podstatu řízení států.

Jenže o to se tisk nezajímá, o to se nezajímají média ani informační agentury.

Jen tak občas pro pobavení

něco proskočí, a to je vše.

Politologům vůbec nedošlo, co se stalo, a tudíž si ani nedělají starosti, jak ten problém řešit.

Co je to potom za politology?

Jsou to polithňupové.

Tak taková je ta situace.

Vy jste řekl, že Zelenskij je loutka.

A teď jsme se minulý týden dozvěděli,

že 26. dubna se Zelenskému přece jen povedlo dovolat samotnému předsedovi Si,

což se nedaří ani Bidenovi.

Co se stalo?

Vlastně se stáváme svědky velmi tvrdého boje pod kobercem, ale tentokrát už v jiném regionu, v Číně.

Povšimněte si, že Si Ťin-pching se vyhýbá kontaktu s Bidenem,

a přitom je ochoten mluvit se Zelenským, tou loutkou a ten telefonát trval hodinu...

Nu, řekněme, že práce překladatelů zabrala půl hodiny a půl hodiny tedy spolu mluvili.

Jednoduše si vyměnili názory, jednalo se o absolutně rituální telefonát,

protokolární telefonát, který jako

takový nic neznamená.

Ale z hlediska symbolů

to bylo pro Čínu velice důležité,

byl to velice symbolický telefonát,

stejně jako pro celý svět.

To, že Američané byli přítomni

v průběhu toho rozhovoru,

že ve Washingtonu viděli stejný obrázek, jestliže se jednalo o videospojení, jako Zelenskij v Kyjevě, nevyvolává žádné pochybnosti.

V každém případě naživo slyšeli to, co Zelenskij říkal Si Ťin-pchingovi nebo naopak Si Ťin-pching jemu.

A když tedy v Bílém domě prohlásili, že v USA vítají rozhovor Si Ťin-pchinga se Zelenským,

ale nevědí, zda byl užitečný, tak to je velice, opravdu velice důležité.

Tím, že řekli, že to vítají,

ocenili politický manévr Číny.

Ale nevědí, nakolik může být tento manévr Číny využit v zájmu USA. A k čemu ve skutečnosti došlo?

Takže jedním z klíčových bodů těchto jednání bylo podle informací čínské strany to,

že Čína je stejně jako dříve přívržencem mírových jednání Ruska a Ukrajiny a přerušení války v tomto režimu.

To znamená, že svým telefonátem Si Ťin-pching znovu potvrdil dvanáct čínských mírových návrhů

v tom smyslu, že Rusko si nemá

obnovit svou územní celistvost.

Podívejme se, co se vlastně dělo.

Takže 26. března, kdy bylo to setkání, bylo vše

v pořádku, celé hodiny jednali s Putinem...

Kolik hodin spolu jednali? Šest?

Co? 20. až 22. března bylo to

setkání, omlouvám se.

Jak dlouho jednali?

Čtyři a půl hodiny.

To není jedna hodina, a navíc to probíhalo v uvolněné atmosféře, bez napětí.

Když Si Ťin-pching odcházel, tak říkal: „Nadcházejí události, ke kterým nedošlo už celých sto let.“

To znamená globální, konceptuální procesy, které znamenají přestavbu světového uspořádání.

Stejně jako když revoluce v roce 1917 v Rusku vedla

k vybudování nového světového uspořádání,

zformování států socialistického tábora a ke zhroucení světového kapitalistického koloniálního impéria.

Tak teď probíhá podobný proces.

Takové procesy budou

probíhat a on řekl:

„Dej na sebe pozor, můj příteli,“ protože je zapotřebí, abys pracoval a nic se ti nestalo.

A po této návštěvě vedoucí

čínské mise při EU Fu Cong,

a to bylo podle mne asi toho 26. března, prohlásil v rozhovoru poskytnutému New York Times,

jak jsme to podrobně rozebírali,

jen to teď připomínám, tak tam prohlásil,

že slova Si o družbě s Ruskem a spojenectví byla jen takovou nic neznamenantající vzletnou frází.

A tento čínský představitel za tento svůj postoj nebyl nijak potrestán.

Nebyl vznesen žádný protest deníku New York Times, pokud to snad nějak zkreslili.

Bylo sice řečeno, že to nebylo interpretováno přesně, ale žádný protest vůči tomu deníku vznesen nebyl.

To znamená, že v Číně je určitá klanově-korporativní skupina, se kterou se ještě nevypořádali, a která má možnost v určitých otázkách ohlašovat svůj postoj v určitých mezinárodních věcech, jež se liší od státního řízení.

Dejte si to dohromady s předešlou otázkou.

Ukazuje se, že i v Číně

probíhají takové procesy.

A v odpověď na to, jak jsme to probírali minulý týden, čínský velvyslanec ve Francii Lu Ša-Jie prohlásil,

že žádná z postsovětských

republik není subjektní.

Takže na rozdíl od těch dvanácti bodů a prohlášení vedoucího čínské mise při EU,

že Rusko si nesmí obnovit svou územní celistvost, Lu Ša-Jie prohlásil,

že z hlediska mezinárodního práva a názoru Číny má Rusko právo obnovit si svou územní celistvost,

a proto je zapotřebí celou tu věc s Ukrajinou posuzovat výlučně jako vnitřní záležitost Velkého Ruska.

Stejně jako se v celém světě otázka vzájemných vztahů kontinentální Číny a Tchaj-wanu posuzuje jako vnitřní záležitost Číny.

Nikdo přece nerozporuje,

že Tchaj-wan je součástí Číny

a jinak to být nemůže.

Přiznávají to dokonce na Tchaj-wanu stejně jako

v samotné Číně, všichni zastávají tento postoj.

A zatímco od Ruska Čína požaduje, aby uznávalo její územní celistvost, přišla sama s dvanácti mírovými body,

na jejichž základě je Rusku upíráno právo na jeho územní celistvost a tím pádem i na jeho globální subjektivnost.

Ve smyslu: „Domlouvát se budete

podle našich pravidel.“

A důvod, proč Američané odmítají tato čínská pravidla, je následující:

„Ano, má se k tomu

přistupovat z těchto pozic,

jen s tím rozdílem, že prospěch z těchto dohod musí mít USA a ne Čína.“

To je ten důvod, proč USA vystupují proti těmto čínským návrhům, oni totiž chtějí být těmi,

komu to přinese prospěch, a ne Číně. Zatímco Čína, která přišla s těmito svými body, chce prospěch pro sebe,

aby sama mohla využívat Rusko

jako surovinový přívěšek

a získávat tak zdroje všeho druhu. V první řadě se to týká technologií, aby se tyto zdroje nedostávaly do rukou USA.

To znamená, že mezi nimi vznikl konflikt

v otázkách těchto mírových jednání.

Jedná se o to, čím bude ta kráva, kterou se rozumí Rusko, a kdo ji bude dojit.

To je ten rozdíl mezi návrhy předkládanými

z USA a Číny, čím je ta kráva a kdo ji bude dojit.

Žádný z těchto návrhů však nepředpokládá

suverenitu Ruska a jeho územní celistvost.

Ten zápas, který v důsledku toho...

Máme tu prohlášení dvou čínských vyslanců, dvanáct bodů mírového plánu

a zcela jinou komunikaci předsedy

Si Ťin-pchinga s Putinem,

při kterém Putin řekl: „Některé body mohou být použity pro ustanovení míru na Ukrajině.“

Některé z těchto dvanácti bodů!

To řekl člověk, který svou prací dokázal, že globální, vnější i vnitřní politice rozumí skvěle,

že velmi dobře rozumí řízení složitých sociálních supersystémů.

A co říkají naši političtí šepoři?

Jak skvělých je těch dvanáct čínských bodů,

že prý jsou ideální a Rusko by se jich mělo držet.

Co tím říkají? Že Rusko nesmí být subjektní, že se musí stát zdrojovým přívěškem Číny.

Takže podle prohlášení těchto dvou velvyslanců vidíme,

jaký vnitřní boj se rozpoutal v politickém prostředí Číny,

o jehož výsledcích se dozvídáme díky mrtvolám vyhazovaným zpod koberce.

Mrtvoly jsme neviděli, ale to, že Si Ťin-pching souhlasil s telefonátem se Zelenským, znamená,

že ta část čínské „elity“, která

je proti územní celistvosti Ruska,

proti jeho státní subjektnosti,

jeho suverenitě, v podstatě vyhrála.

A Si Ťin-pching, aby zachoval řiditelnost uvnitř Číny a nesklouzlo to tam k rozsáhlé rvačce,

která by vystoupila zpod koberce a mohla vést dokonce k občanské válce,

aby to nedopustil, raději přistoupil na ten telefonát Zelenskému.

To je to, co ten telefonát znamená.

Pozorujeme teď tvrdý boj „elit“ uvnitř Číny.

Výsledek toho boje

zatím ještě není očividný.

Tento krok ještě nic moc neznamená, není jisté, jak se to projeví v reálných krocích.

O tom bylo to prohlášení Američanů, Bílého domu, ve smyslu: „Bude to pro nás užitečné?

Zlomili jsme Si Ťin-pchinga? Dokážeme se díky tomu zmocnit řízení a získat pro sebe nějaké dividendy?“

Navíc nevědí, jak se vyvrbí ta vnitřní politická situace v Číně a zda to bude k užitku podpindosníkům v Číně,

kteří se projeví protirusky, nebo jen Si Ťin-pching takticky ustoupil, aby provedl čistky,

aby třeba znovu ohlásil koronavirus

vedoucí k dalším čistkám.

Vždyť ty dva roky koronaviru Si Ťin-pching velmi dobře využil k tomu,

aby v Číně vyházel podpindosníky z řídících pozic

a díky tomu byl zvolen na třetí období.

Přejdeme k další otázce.

Prosí vás okomentovat událost, která proběhla dost nepozorovaně, a proto vás prosí o komentář.

Minulý týden 24. dubna,

jsme se dozvěděli,

že polská letecká společnost

LOT Polish Airlines

neumožnila odlet ruské tenistce Vitaliji Djačenkové na turnaj na Korsice kvůli jejímu ruskému pasu.

- Jak prohlašuje... - To nebylo kvůli ruskému pasu, ale proto, že je Ruska.

Nu, jak ona sama prohlašuje, když

přistoupila k registračnímu stanovišti,

tak jí bylo řečeno, že nebude moci odletět.

Když se zeptala proč, odpověděli jí, že má ruský pas a občané RF nesmí používat služeb této letecké společnosti.

A to už měla koupenou letenku, kde uvedla údaje ze svého pasu, že je z Ruska.

Ano, měla letenku na let Káhira – Varšava – Nice a letěla na tenisový turnaj.

Ve výsledku ji nepustili a prohlásili,

že je to kvůli tomu, že je Ruska.

Djačenkova zdůraznila, že nakonec strávila na letišti v Káhiře 18 hodin,

spala na lavičkách, neměla jídlo

ani možnost opustit letiště.

Podle toho, co píše TASS, to skončilo

následovně: „Přenocovala jsem na letišti.

Zacházeli se mnou jako s třetířadým člověkem.

Utratila jsem několik tisíc euro

a teď se na ten turnaj nemám

jak dostat.“ Jak to okomentujete?

Nu, a co čekala?

Pojďme si zavzpomínat.

Sami sportovci byli svolní ponížovat se před Západem všemi možnými způsoby, jen aby se tam dostali na turnaj.

Já pochybuji o tom, že teď letěla na turnaj, kde by povolili účast Rusku s jeho hymnou a vlajkou.

Dnes nemáme kvůli sankcím

letecké spojení s mnoha státy.

Rusko jako takové nikde nepřijímají, prostě nepřijímají. A ona letěla na jakýsi turnaj.

Jen si vzpomeňte, jak se neustále ponižovali a jak to vedlo k neustálému zvyšování požadavků na ně:

„Ještě jste se ponížili málo. Pro příští soutěž vám tu latku zase zvedneme, abyste se ponížili ještě více.“

A když jim řekli, že se musí distancovat od svého státu, odsoudit jeho vnitřní i vnější politiku,

aby jim dovolili účast na olympiádě v Paříži...

Přece tu všichni tvrdili: „Tak dobře, my jsme hrdinové, my jsme patrioti, a proto svůj stát popliveme,

jen aby nás tam pustili, jen aby nám dovolili soutěžit a je jedno za koho.

No a Raška nám za to znovu zaplatí, protože tak přece bráníme její čest.“

A jak ji bráníte? Neustále se ponižovali.

A teď to ponížení došlo

do úrovně, kam je celou dobu vedli.

Teď už plivou do obličeje přímo jim samotným.

Oni si mysleli, že se z toho

vyzujou tím, že pošpiní Rusko,

že budou Rusko zaprodávat a za to jim dovolí soutěžit a Rusko jim za to bude dál platit,

stejně jako dřív, za to,

že se vzdají své hymny a vlajky.

Ať už mám k té vlajce jakýkoliv vztah, tak už jsem tehdy prohlašoval, že to nelze připustit,

že za státní vlajku je nutné bojovat

bez ohledu na to, jak právě vypadá.

My sami si uvnitř státu rozhodneme,

jak ta vlajka má vypadat.

Tady uvnitř, my, občané Ruska.

Ale ponižovat stávající státní vlajku a tím spíše

na mezinárodní aréně nesmí být dovoleno nikomu.

Za tuto vlajku je nutné bojovat, protože to znamená suverenitu tvého státu.

Ale tys ji přece poplival

a byl připraven se jim podřídít,

protože pro tebe žádná suverenita

ani subjektivita Ruska jako státu neexistuje!

Dnes začaly soutěže v Taškentu.

Vystoupil tam hlavní trenér ruské boxerské reprezentace Farchutdinov a co řekl?

Najdu ten citát: „Jsme velice rádi,

že jste nám umožnili zúčastnit se s naší vlajkou a hymnou šampionátu v Uzbekistánu!“

Chápete to?! Bývalá republika

SSSR, část Velkého Ruska,

která je podle prohlášení Číňanů (Lu Ša-Jie) stále nedílnou součástí Ruska...

„Jsme velice rádi, že jste nám to umožnili!“

Nedemonstruje tím prohlášením žádnou hrdost svého státu, žádnou jeho subjektivitu:

„Je tu páníček. Páníček to dovolil a my jsme rádi,

a když rozhodne jinak, nedá se nic dělat.“

Stejně jako se to nelíbilo Djačenkové.

Chápete to? Ti lidé vůbec

nepřemýšlí v kategorii státu.

Jejich myšlení je lokajské, patolízalské:

„Nechali nás soutěžit a tomu jsme rádi.“

A kde zůstalo hájení cti a Vlasti? Po celou existenci sportu to vždy znamenalo reprezentaci státu, za který sportovec soutěžil.

Tím začaly olympijské hry. Veškerý sport, to je předvádění bojových dovedností vojáků daného období:

box, hod kopím, diskem, běh, to vše byly bojové dovednosti antické armády.

A ten, kdo se nejlépe předvedl,

tak ukázal, že má silnou armádu a pokud v tom neuspěl, že ani jeho armáda za nic nestojí.

Sport nikdy nestál mimo politiku!

To jsou jen pohádky pro manipulaci davu.

To jen debilové, debilové a zatracení zrádci,

vlasovci stále omílají, že sport je apolitický.

Jak můžete být apolitičtí, když se jako sportovec můžete vypracovat pouze v případě,

že tu máte stát uplatňující určitou politiku?

„Co to melete? Já se vypracoval

úplně sám!“ Skutečně? Tady v Rusku?

Kde jsou sportovní školy založené už v sovětské době, kde se praktikuje příprava sportovců,

kde má stát zájem vkládat peníze do sportu, do tělesné výchovy a vůbec do zdraví lidí.

Potom se můžeš vypracovat. A co kdyby ses narodil někde v Súdánu, Čadu, Středoafričké republice

či někde v Bolívii?

Tak co? Jak tam by ses vypracoval?

Prý že je sport apolitický.

To právě politika státu zajistila,

že ses mohl ve sportu stát někým.

A pokud v odpověď na to vykládáš:

„Já státu nic nedlužím, já jsem apolitický...“

Tak to znamená, že jsi vlasovec, že jsi zrádce. A v souvislosti s tím se musíme ještě vrátit k jedné věci.

Tento postoj sportovců přece nejen formuje vztah k Rusku,

jako ke státu, který je možné ponižovat, oni tak formují vztah k Rusku

jako k nějakému subjektu, který vyjadřuje...

Nu, něco, s čím je nutné bojovat.

Potvrzují tím tu tezi, že svým ponížením přiznávají svou vinu:

„Jestliže se ponižujete, distancujete se od svého Ruska, znamená to, že Rusko je špatný stát.“

A zde se vracíme k tomu rozhovoru, který jsme vedli minulý týden s ohledem na ten nový Shamanův klip.

Co to vlastně fakticky znamenalo? Nu, zhruba.

Jednalo se o pár akcí, o velkou provokaci proti Rusku, která vůbec nevznikla tady v Rusku,

to vůbec ne, ale byla orientovaná především na... „Nu, oni jsou to takoví debilové...“

Máte na mysli ten Shamanův klip

„My“ z Rudého náměstí?

Ano, o kterém jsme mluvili

v minulém pořadu Otázka-Odpověď.

Ještě ani nestihli pustit ten jeho nový klip,

a už všichni ti „liberasti“ začali vykládat:

„Ó, podívejte se. Vy jste říkali, že Rusko není

fašistickým státem? A přitom tu máte Shamana!“

A začali šířit různá videa, kde ukazovali Shamana vedle fašistického mládence z Hitlerjugend,

který zpíval fašistickou píseň v americkém filmu Cabaret z roku 1972.

Ten film je považován za kultovní.

U nás v SSSR ho dávali v roce 1988

a žádnou zvláštní pozornost nevyvolal.

Vlastně si ho málokdo vůbec pamatuje.

A tím spíše si ho nemohou pamatovat ti, kteří celou tu věc začali roztáčet.

Jednoduše už díky svému věku ho nemohli zachytit

v té době, kdy byl kultovní. Dnes už jsme někde jinde

a film Cabaret s Lizou Minnelliovou není aktuální.

A najednou se podívejte na ten stejný fenotyp,

na obrázku je umístili pěkně vedle sebe,

připomněli film, který tak zapracuje pro kulturní základ Západu...

Jeden Francouz...

Který přiletěl k Azovu na Ukrajinu a neustále se objevuje tam, kde je nutné provést Rusku nějakou špinavost.

Takový skrček... Nu dobrá,

teď si na jeho jméno nevzpomenu.

Ale co mám na mysli? Aby tito „intelektuálové“ mohli šířit protiruskou vlnu,

potřebovali případný námět,

který by zazníval z Ruska.

No a tady ho prosím máte,

tu správnou věcičku.

A my si můžeme připomenout, že už jsme se s podobným případem setkali.

Na samém začátku speciální

vojenské operace Ruska na Ukrajině

byl podniknut pokus rozjet propagandistickou vlnu, že Rusko je fašistickým státem.

To odtud se vzal ten termín „rašisti“.

A vzpomeňte si, že když

byl potopen náš křižník Moskva,

tak se okamžitě objevila videa s úryvkem

ze sovětského kresleného filmu s potopenou lodí,

kde bylo na německé přístavní lodi Z.

A hned začali vykládat: „Ahá! Rusové si zvolili za taktický znak písmeno Z

a teď se podívejte na tu potopenou loď.

To je přece přímá souvislost.“

Takže se snažili lidem vsugerovat asociaci, že Rusko je fašistickým státem. Tehdy jim to nezafungovalo.

Já nevím, kdy začali pracovat se Shamanem, kdy ho začali využívat.

Ten si to sotva vůbec uvědomuje.

- Ten si to sotva vůbec

uvědomuje. - Je mu 31 let.

Sám se pod touto vlajkou narodil, vyrostl pod ní a žil celý svůj život.

Takže když mu natáhli tu vlasovskou pásku,

tak to vnímal pozitivně, jako označení Vlasti.

Nechápe, že je loutkou v cizích rukách, a že jeho prostřednictvím bojují proti Rusku
a vnucují nám vlasovský narativ.

Opakuji, že pro provedení státního převratu už „liberastské“ ideje nejsou funkční,
je nutné rozjet patriotickou vlnu.

Ale rozjet ji se jim nedaří, vlastenci
ke svému státu přistupují UVĚDOMĚLE.

Tak je nutné udeřit na bolavou strunu.

Všichni lidé ve státě vědí, mám na mysli

ty politicky aktivní, ne ty lhostejné,

že trikolóra je vlasovskou vlajkou, že to pod ní vlasovci bojovali proti Rusku na straně Třetí říše.

Takže pokud státní moc podporuje vlasovce...

A my přece vidíme, jak se na vojenské přehlídce k Vítězství z ničeho nic objevila trikolóra.

Proč ji nesou před rudou vlajkou?

Před vlajkou Vítězství? Na jakém základě?

Tehdy neexistoval stát s touto vlajkou, ten se objevil až v roce 1991.

A také dobře vidíme, jak symbol vítězství, Mauzoleum, neustále zakrývají překližkou v barvě trikolóry.

Jakže to řekl Peskov? „Na všechny vaše symboly Vítězství máme překližky dost a dost.

Nedělejte si starosti, tu seženeme vždycky.

Budte rádi, že jsme vám

to Mauzoleum už dávno nezbořili.“

Takže když rozvířují tuto vlnu: „Podívejte se, vždyť je to fašistický stát...”

Na Západě: „Zločinů se dopouští ruská armáda, Buča a tak dále...“, taková vlna se tam šíří.

Na jedné straně to konsoliduje Západ,

to oni jsou přece těmi reálnými fašisty,

ale přitom ze svých zločinů

vždy obviňují Rusko.

A na druhé straně ta akce se Shamanem, a přesněji s využitím Shamana,

vede k tomu, že se lid musí odvrátit

a přestat podporovat gosudara Ruska.

Potom budou moci provést ten svůj státní převrat.

To je to, oč se stále snaží, zcela očividným způsobem.

Oni se na ten státní

převrat přece připravují.

Už jsme mluvili o tom, jak ze svého iPadu Medvěděv přednášel na tom maratónu Znalosti s předními osobami.

A tam mimo jiných prohlášení...

Vždyť všechno od něj je prostě žumpa,

celé to jeho vlastenectví, ale všichni ho tam chválili: „To je náš velký vlastenec!“

A on tam povídá,

já to snad rovnou přečtu:

„Je lepší, aby Ukrajina byla raději tiše rozdělena mezi Polsko a další státy,

než aby skončila v NATO

nebo byla světová válka.“

Tak zaprvé už Churchill kdysi řekl Chamberlainovi: „Jestliže si mezi hanbou a válkou zvolíte hanbu,

tak budete mít hanbu i válku.“

A jaká prohlášení u nás zněla

v prosinci roku 2021?

Říkali jsme, že Ukrajina nesmí být přijata

do NATO za žádných okolností,

a že vůbec všechna vojenská infrastruktura NATO musí být odsunuta od ruských hranic na území,

jaké zaujímala do roku 1997.

A co znamená to „než aby

Ukrajina skončila v NATO“?

Polsko je přece členem NATO

a mělo by získat část ukrajinského území.

Rumunsko je také státem NATO,

a také by získalo část toho území.

To nám jako má pomoci?

Tím se k nám NATO nepřiblíží?!

Možná že to Rusko vyprovokovalo NATO, aby se dál rozšiřovalo?

To Rusko vyprovokovalo,

aby se Finsko stalo členem NATO?

Aby se NATO rozšířilo

na území pobaltských států?

Rusko bylo slabé, když do něj vstupovalo Pobaltí, bylo připravené se přátelit a oni se nás připravovali zabít.

Takže jakýkoliv návrh na nějaké rozdělení Ukrajiny je vlastizradou!

Medvěděv se tak dopustil vlastizrady.

To o někom jiném můžete tvrdit, že jen vyjádřil svůj názor, ale Medvěděv velmi dobře ví,

že rozdělení Ukrajiny znamená rozdělení odvěkého ruského území.

Znamená to vzdát se odvěkého ruského území, přičemž za podmínek,

kdy bude totální válka proti Rusku

jen oddálena do doby,

než budou západní státy plně

připraveny Rusko zlikvidovat.

Západ teď potřebuje

v té válce oddechový čas.

A Medvěděv tu vykládá: „Oni teď nemají sílu Rusko dorazit, musíme jim poskytnout oddechový čas.

Pojďme Ukrajinu rozdělit a vzdát se své státní subjektivity a své státní suverenity.

Oni to od nás požadují, přece se nemůžeme vzpírat páníčkoví.“

A za těchto okolností provedli opět Vovan a Lexus další svou telefonickou recesi,

a tentokrát si vzali na paškál šéfa

amerického FEDu Jerome Powella.

V této jejich recesi zazněla jedna důležitá věc,

velká pochvala Nabiullinové od Jeroma Powella:

„Oj, to její správná rozhodnutí

zachránila ruskou ekonomiku!“

To je ovšem prohlášení určené debilům, kteří si nepamatují, jak byla zvednuta úroková sazba do výše 20%,

což bylo fakticky jako úder klackem po hlavě pro veškerý ekonomický život ve státě.

A jen díky rozhodnutím Putinovy vlády se nám to na základě již dříve založených korporací

v leteckém a lodním průmyslu,

v oblasti výroby motorů a dalších,

povedlo ustát a nakonec také dosáhnout toho,

aby ta úroková sazba byla snížena alespoň na 7,5%.

A co dál dělá Nabiullinova?

Přetahuje k nám inflaci z USA.

U nás se za dolary vůbec neobchoduje,

zakázali nám dolarový trh

a ona sem neustále tahá dolary,

a s nimi i inflaci z USA.

Výměnou USA získávají zdroje, aby mohly dál bojovat proti Rusku, a tak ji chválí.

A všichni patrioti si libovali: „Podívejte se, jak ji v tom FEDu chválí.“

Chvála z úst nepřítele

za takových podmínek ukazuje,

že chválí svého člověka, který tu efektivně ničí naši ekonomiku.

To přece nebyla náhoda, že byla uznána nejlepší

bankéřkou světa, když zcela znehodnotila rubl.

Jakmile jí to z MMF nařídili, tak to udělala.

Ona vždy plní jejich příkazy.

Takže on řekl: „Ona je efektivní,

a tak si ji tam musíte udržet.“

A na základě toho, že ji ve FEDu pochválili, nám teď všichni ti „patriasti“ vykládají: „Ano, ona je velikán.

Nesmíme ji kritizovat, nesmíme ji odvolávat, nesmíme dělat vůbec nic, když si jí v USA tak váží.“

To vykládají „patriasti“ a zcela přehlíží, že Nabiullinova likviduje ekonomiku našeho státu,

přetahuje k nám inflaci a ignorují její slova, že lichvářská úroková sazba by měla být nejméně 30%.

Přírůstek hrubé výroby

za posledních 150 let činil 3-5% ročně

a byl závislý na energetické zajištěnosti, protože to jsou dvě vzájemně provázané věci.

Takže za tuto úrokovou sazbu je možné úvěrovat výrobu, která ji dokáže kompenzovat svou prací.

Jakmile však je úvěr vyšší než 5%, a oni mají už základní sazbu ve výši 7,5%, tak to znamená,

že peníze nepůjdou do výrobní sféry,

ale do sféry rychlého obratu kapitálu.

Viděli jsme to na příkladu SSSR,

už jsme si tím prošli.

Tak jak mohou po tom všem tvrdit, že Nabiullinova naši ekonomiku zachránila?

Když naopak dělá všechno

pro to, aby ji zlikvidovala?

Aby našimi zdroji posílila naše nepřátele,

a oni tak proti nám mohli bojovat?

Ale pro Západ je přece velice důležité, aby si tu udrželi takové zmetky jako je Nabiullinova a Medvěděv,

aby stát explodoval, aby ho zničili, aby ho položili k nohám západního zotročitele.

Jenže to jim nevyjde, vůbec jim to nevyjde!

A to, nad čím by se měl zamyslet Medvěděv i Nabiullinova, to je osud Guaidó.

Ještě před pěti, nebo vlastně před třemi lety, ano před třemi,

ho ve všech mocenských kabinetech jako prezidenta Venezuely přijímali prezidenti, premiéři...

“To on je prezidentem!” A co teď? Minulý týden musel Guaidó pěšky přejít hranici Venezuely a Kolumbie,

příčemž kolumbijské úřady, aby nezvyšovaly konfrontaci s Venezuelou,

tohoto člověka, ten subjekt, který k nim přišel jen se svým batůžkem, rychle deportovaly do USA.

A tam ho také nikdo nemůže potřebovat, protože USA musí řešit své energetické problémy.

To je totiž jen fikce, že USA jsou

energeticky nezávislým státem.

Oni jsou energeticky nezávislí jen do té doby, dokud mohou drancovat Rusko, Venezuelu a další státy,

ale nejvíce právě Rusko a Venezuelu. Potom jsou skutečně energeticky nezávislým státem.

A přece se nezhroutí kvůli jakémusi Guaidó. A že jim oddaně sloužil?

Nu co, tak to prostě nevyšlo. Stejně to dopadne s nimi, a to v tom lepším případě.

Nikdo je potřebovat nebude. Doufají v osud Kozyreva?

To mi promiňte, ten si to odsloužil hned po pádu SSSR.

Tenkrát ještě mělo Rusko velkou zdrojovou stabilitu a Kozyreva potřebovali.

A hlavně ho potřebovali kvůli tomu, že jeho spolupracovníci jako Koch, Čubajs a další taková pakáž, ještě seděli v mocenských kancelářích.

A když už tam nesedí,

není potřebný ani Kozyrev.

Ten by teď třel bídu s nouzí, kdyby mu nevypláceli obrovský důchod

jako bývalému ruskému ministrovi zahraničí z ruského rozpočtu.

Přece nemohou přestat

vyplácet nepřátele Ruska.

To jen skutečnému ruskému vlastenci, člověku, který se upřímně chce stát občanem Ruska,

nesmí být vydána občanka,

prostě nesmí...

Zatímco nějakému tomu zločinci z etnické skupiny ji vydají do hodiny,

a to společně se všemi

sociálními platbami, ihned.

Nepřátelé Ruska mají díky našim

mocenským skupinám dveře otevřené.

Šikanují jen ruské lidi, ty, co jsou proruští. Ale to už nebude trvat dlouho, protože USA se hroutí.

Jen se podívejte, jak se začali s USA bavit státy,

které jsou státy jen formálně, například africké státy.

Minule jsme mluvili o Nikaragui.

Vždyť už si všichni uvědomili, že jim USA už nemohou nic udělat, že mají co dělat v konfrontaci s Ruskem.

USA nedokážou nic pořádit ani s Ruskem, protože už nemají dostatečný potenciál, aby Rusko zkrušily.

Veškerá jejich naděje se upíná

ke státnímu převratu v Rusku.

To proto ten projekt se Shamanem, kterého využívají jako vlasovce a mnohé další věci.

Ale všichni pohoří. Jestliže si to sám Shaman reálně neuvědomuje,

tak jeho producent si velmi dobře uvědomuje, co dělá.

Velmi dobře ví, že bojuje proti Rusku v zájmu USA,

aby Rusko bylo rozčleněno a přestalo existovat,

že bojuje za zájmy Třetí říše proti Rusku,

za genocidu ruského národa. Ten producent si tohle všechno stoprocentně dobře uvědomuje.

A to tím spíše, že když za ním s tím projektem přišli, tak mu mnohé vysvětlili:

„Budeš-li dobře pracovat, možná z tebe bude druhý Guaidó.“ Jenže také všichni dopadnou jako Guaidó.

Budou rádi, když se jim povede utéci, a když ne,

budou si to muset odsedět ve vězení,

v pracovním táboře a pracovat tam na blaho své vlasti, kterou předtím tak ničili.

Cožpak si myslí, že se jim bude dařit stejně jako Rakovové? Nakradla si,

rozkradla to tu, poškodila Rusko, přičemž ve vzdělávací oblasti, a potom jí řekli:

„A teď tu budeš ředitelkou ve strategickém podniku.“ Ne, tohle všechno už pomíjí.

Problém je v tom, že naši podpindosníci si velmi dobře uvědomují, že USA přicházejí o svou sílu.

Jejich jedinou nadějí je udržet na výsluní USA, zachovat si svého páníčka tím, že zlikvidují Rusko.

Jenže jim to NEVYJDE!

Jestliže zlikvidují Rusko, bude zlikvidována zároveň i civilizace na planetě Zemi, to je vše, jiná varianta není.

Jenže v tomhle žádné pomocníky nemají a s tím souvisí různá ta trestní stíhání.

Přece slyšíme, jak tady někoho strčili do vězení, tamhle někoho strčili do vězení, a to bude pokračovat.

Oni se dopustili trestných činů a za to půjdou sedět, nebudou dál škodit naší vlasti.

Všichni jsou to západáci, tak ať si tam odtáhnou, u řízení našeho státu nemají co dělat.

- Zloděj má sedět ve vězení,

jak říkal Žeglov. - Ano.

- Pracujeme už hodinu deset minut, ale máme ještě jednu otázku. - Dobře, tak velice krátce.

Epigraf „Cožpak, Mopslík! To je náš silák...“ (Slon a mopslík, I. A. Krylov)

Prezident takříkajíc „velmoci“ Litvy Nauseda vyzval k překročení všech červených čar,

samozřejmě ve vztahu k Rusku, při poskytování vojenské pomoci Ukrajině. Okomentujte to.

Ano, to prohlášení z minulého týdne není prvním takovým prohlášením Nausedy o překračování červených čar.

Mluví tak už rok a zachází

přitom stále dál, pořád dál a dál.

A teď už rovnou řekl, že je nutné

překročit všechny červené čáry.

My přece dobře víme, že Litva jako stát jednoduše neexistuje, že není žádným subjektem.

Je to konstrukt určený k tomu, aby ohlašoval určité úkoly nadnárodního řízení,

aby takříkajíc všem vydával příslušné signály.

Čína odmítla tento proces brát na vědomí a vygumovala Litvu z čínské mapy světa.

Ráz na ráz a hotovo, zbylo jen území s prozatímním zmocněncem,

a protože Čína má v tom regionu

své zájmy a tak...

Nu, ať si teď Litva zkusí něco řešit. A přitom se přes ní dříve řešilo mnoho otázek s Čínou.

Takže co řekl Nauseda?

„Nesmíme se bát překračovat

červené čáry, které vytyčilo Rusko,

protože ono nikdy na jejich překročení neodpoví, nijak proti NATO nezasáhne.

Rusové jsou zbabělci. Jsou to otroci, kteří chtějí sloužit Američanům a budou jim sloužit.

Takže je jen zapotřebí ty podmínky jim vytvořit a hotovo, oni budou sloužit a my je budeme likvidovat.“

Říká to zcela otevřeně.

A ty podmínky, za kterých Nauseda dělá tato prohlášení o červených čarách, jsou vždy vypovídající.

Přijde s těmi prohlášeními vždy, kdy dojde

k nějakému porušení vytyčené červené čáry.

Co se stalo tentokrát? Minulý týden

zaznělo prohlášení ministerstva zahraničí, že za narušení pravidel pobytu velvyslance na území Ruska

musí být velvyslanci Velké Británie, Kanady a dalších zemí vypovězeni.

Jenže Lavrov byl na služební cestě a Zacharovova, která tohle prohlásila, byla na té služební cestě s ním.

A jakýsi anonymní úředník ministerstva zahraničí, který už nemohl zrušit předvolání těch velvyslanců na ministerstvo,

neboť bylo nutné je tam předvolat, aby jim mohli oznámit, že jsou nadále personami non grata,

tak ten neměl pravomoci to jejich

předvolání zrušit. Jak to vyřešil?

Omluvil se jim za to, že... „Vy jste bílí sáhibové, a máte právo dělat si tady, co se vám líbí.

Tady si někdo usmyslel, že Rusko je suverénním státem a chtěl by vám něco nařizovat.

Ale vězte, že já jsem vás člověk...

A tak vám jen udělám ty, ty, ty a odejdete jen s vážným varováním.“ Nu jako vždycky.

Oni provedou konkrétní řídicí krok,

poruší naše konkrétní zájmy

a my uděláme výhružné prohlášení, vážně je varujeme, že takto jednat nesmí, a předáme jim důrazný protest.

A jak to dopadá ve výsledku?

Ve výsledku v Polsku zkonfiskovali

prostředky našeho ruského velvyslanectví.

Jednoduše peníze z našich účtů v bance převedli na účet polské prokuratury.

Nejsou zmraženy, jednoduše je převedli

na účet polské prokuratury.

„Prostě nebudete mít peníze,“ takto rozhodli,

a potom navíc zavřeli naši školu.

Dohody prostě hodili za hlavu:

„My nejsme Rusům ničím povinováni.

Budeme si s vámi dělat, co budeme chtít.“

A jak reagovalo naše ministerstvo zahraničí?

Vyjádřilo rozhodný protest! Cožpak nemáme dost diplomatických pák? Celou hromadu!

No, a tak se na to dívají na Západě

a říkají si: „Rusko není těžké porazit.

Všechna jejich „elita“ je prodejná, je všechna

otrockého založení, plazí se před námi po břiše.

Pro ně Rusko nic neznamená, zatímco naše blahosklonnost je jim nade vše.“

Oni to přece všechno vidí a na základě toho... Mohli jsme zabránit dodávkám tanků a dalších zbraní na Ukrajinu?

Mohli! Ale udělali jsme naopak všechno pro to...

Mám na mysli mocenskou „elitu“ Ruska

a obzvláště velitele generálního štábu Gerasimova, který se usilovně snaží,

aby se všechny náboje dodávané

Ukrajíně dostaly na linii fronty,

aby všechna technika dosáhla linie fronty,

aby se všichni vojáci těch ukrajinských jednotek přesunuli v pořádku na linii fronty

a tam mohli bojovat

s ruskými vojáky a zabíjet je.

A zároveň dělá všechno pro to,

aby ruská armáda co nejvíce krvácela.

Zvyšuje bojeschopnost ukrajinské armády a snižuje bojeschopnost té ruské.

To už je tak očividné, že to vidí úplně všichni.

Všechny ty pohádky, že nemohou zabránit dodávkám...

Vždyť je to tam dopravováno nákladními vlaky,

všude tam mají sklady pohonných hmot a tak dále.

Jenže frontové dělostřelectvo na ně nedosáhne.

A co generální štáb? „Co blázníte?

A jak by potom ta ukrajinská sebranka mohla

manévrovat? Vždyť by neměli palivo do tanků?

Nemůžeme ho ničit. A sklady munice také ne. Vždyť čím by potom stříleli na ruské vojáky?“

Takže se o to postarala prodejná rossionská

„elita“. Západ to přece postupně zkoušel.

Vyděsila je na začátku rozhodnost Ruska při vstupu do speciální vojenské operace.

Jenže postupně se přesvědčili, jak všechna

ta „elita“ zrazuje zájmy státu. Oni to přece vidí.

A jak to bylo dál? Červené čáry.

Uch, jak důrazné protesty jsme vznášeli:

„To si odnesete, pokud vás jen napadne dodat na Ukrajinu náboje s ochuzeným uranem.“

A co udělala Velká Británie?

26. dubna, v den výročí havárie na Černobylské jaderné elektrárně ohlásila,

že dodali, ne že dodají, ale že dodali

náboje s ochuzeným uranem na Ukrajinu.

A co my? Opět rozhodný protest.

Vždyť my můžeme různými ekonomickým

a politickými způsoby přidusit kohokoliv.

Jenže k tomu musí být

politická vůle řídících „elit“.

A zatím pozorujeme, jak se všechna ta „elita“ ze všech sil snaží zajistit ukrajinské ozbrojené sebrance

všechno potřebné a zároveň ničím

nezajišťovat ruskou armádu.

Všechny dodávky ruské

armádě jdou po linii státu,

zatímco všichni oligarchové financují výlučně tu ukrajinskou ozbrojenou sebranku.

Je velmi dobře známo, odkud bere palivo,

obrněná auta, vybavení a výzbroj.

A všechno jim to prochází,

ale to přece vidí i na Západě.

A proto samozřejmě Nauseda vykládá:

„Jaké červené čáry? Nic nebude.

Oni nám chtějí sloužit a zlikvidovat Rusko.“

Rossionská „elita“ sní o likvidaci Ruska víc než kdo jiný v celém světě.

Chtějí genocidu ruského národa.

Taková Nabiullinova nebo Medvěděv touží provést genocidu ruského národa více než kdo jiný ve světě.

Nabiullinova to realizuje

svou ekonomickou politikou

a ten rádoby „vlastenec“ Medvěděv zase vede řeči o rozdělení Ukrajiny.

A to znamená opět genocidu

ruského národa.

Ovšem on to vykládá tak, jako bychom se jen chtěli vyhnout válce.

Ale já znovu opakuji, že taková prohlášení charakterizoval už Churchill:

„Jestliže si mezi hanbou a válkou zvolíte hanbu, budete mít hanbu i válku.“

Jenže Medvěděva ani Nabiullinovou

s Ruskem nic nesvazuje.

Jsou to lokajíčci, otroci,

mentálně jsou oddaní USA.

Rusko je pro ně jen prostředkem,

jak prokazovat služby páníčkoví.

Bez něj trpí syndromem ztráty páníčka.

A v tom spočívá jejich porážka.

Rusko porazit nejde!

Rusko tu je a bude na věky.

Nebude-li Rusko, nebude

ani civilizace na planetě Zemi.

To je to, co si podpindosníci neuvědomují. Rusko to ustojí. Rusko vyhraje na bojištích speciální vojenské operace.

A potom se udělá pořádek

i v mocenských „elitách“.

To je to, čeho se ty mocenské „elity“ bojí, proto chtějí, aby co nejvíce ruských vojáků zahynulo na bojištích speciální vojenské operace.

Dělají všechno pro to, aby ukrajinská

sebranka měla všechno

a ruská armáda zase všeho nedostatek a neustále musela bojovat.

Nevyjde jim to!

V Rusku už se stalo, že jsme

nejen ustoupili až k Moskvě,

ale že se jí dokonce nepřátelé zmocnili, přesto to Rusko ustálo.

A čím pro Napoleona skončil vpád do Ruska?

Jeho plným pádem a ruská armáda došla až do Paříže.

Výsledek bude jednoznačný, Rusko vyhraje a zničí všechny nepřátele.

A kdo skládá naděje do vnitřní zrady, ten i se svými nadějemi skončí u rozbitého koryta.

Vždy, po celé ruské dějiny všechny války proti Rusku začínaly výlučně tak,

že se počítalo s palácovým převratem, s vnitřní zradou, díky které se Rusko zhroutí.

A povedlo se jim to jen jednou,

v únoru roku 1917.

Ale už v říjnu roku 1917 se to otočilo Velkou říjnovou socialistickou revolucí.

To proto ty bolševiky tak nenávidíš a vštěpují nám tady nenávist k nim za to, že Rusko zachránili.

Ale Rusko stálo, stojí a bude stát

na základech ruského bolševismu.

Právě to je základem Ruska,

to je základem jeho suverenity!

A nikomu se nepodaří Rusko zničit,

nikdy, za žádných podmínek.

A pokud se jim to podaří, tak tím zároveň zničí sami sebe, skončí civilizace na planetě Zemi.

Ale to se nestane.

To byla poslední otázka?

Tak už mi nezbývá, než se s vámi rozloučit a připomenout vám,

že mnohé věci jsou nám nepochopitelné,

jenže ne proto, že by náš rozum byl tak slabý,

ale proto, že si jejich podstatu nedokážeme dát

dohromady s tím, co už známe. A proč o tom mluvím?

Vy svou každodenní činnosti podporujete buď jedny procesy nebo ty druhé.

Lidé v SSSR si upřímně přáli zlepšit život v Sovětském svazu,

zdálo se jim, že pracují na jeho zlepšení, chtěli ho zreformovat, a přesto ho dovedli k plnému krachu

a následným útrapám

nekončícím už více jak třicet let.

Přičemž devadesátky byly strašné jak pro Rusko,

tak i pro všechny státy postsovětského společenství.

Je proto nutné vědět, jaké procesy je nutné podporovat svou činností a jaké ne.

Co musíte dělat každý na svém místě, abyste zajistili suverenitu svého státu a ochránili zájmy své i své rodiny.

To ale musíme mít znalosti o řízení složitých sociálních supersystémů.

Když jsme začínali se svou konceptuální činností, tak jsme to ihned oznámili.

Říkali jsme lidem: „Míra krvavosti nadcházejících událostí bude určována tou mírou,

v jaké si všechny vrstvy obyvatelstva, nejen našeho státu, ale celého světa,

osvojí ty znalosti,

které celému světu přinášíme.“

Chceme-li snížit míru krvavosti, musíme se sebevzdělávat a učit se, jak se řídí složité sociální supersystémy.

Aby se nestávaly takové případy, jako například to zrušení rozhodnutí prezidenta Jihoafrické republiky,

nebo se samohybným děduloou řízeným děrnými štítky,

jako s Bidenem v USA či Medvěděvem v Rusku.

My musíme chápat, jak jsou řízeny složité sociální supersystémy,

abychom na ně dokázali působit a snižovali tak míru krvavosti nadcházejících událostí.

Když jsme to ohlásili na konci osmdesátek a na začátku devadesátek, tak nám všichni vlastenci říkali:

„No jo, ale tohle je jen teorie... A my teď musíme zachránit stát, musíme skákat právě teď. Není nad čím přemýšlet.“

A v důsledku tohoto odmítání sebevzdělávat se a chápat procesy

vedení informačních válek, jsme po hlavě spadli do těch strašných devadesátek,

ze kterých jsme se doposud

nedokázali vyhrabat.

A jen v té míře, v jaké si všechny vrstvy obyvatelstva osvojí naše znalosti o řízení složitých sociálních supersystémů...

Teď se ve světě a obzvláště v Rusku formuje státní řízení, které vede k suverenizaci Ruska.

A není důležité, kdo si co myslí

o Koncepci sociální bezpečnosti.

Mnozí kdysi říkali: „Co jste

za těch 25 let vůbec dokázali?“

To když bylo Koncepti 25 let.

My jsme za těch 25 let vytvořili

jiné informační prostředí,

ve kterém teď pracuje prakticky

celé vlastenecké společenství...

Nebo ne společenství, ale všichni vlastenci.

A budeme-li toto informační

prostředí sytit znalostmi

o řízení složitých sociálních supersystémů, tak snížíme míru krvavosti.

Proto studujte práce vnitřního prediktoru,

jakékoliv jeho tlusté knihy,

které byly sepsány

na mnoho rozličných témat.

Můžete se seznamovat s Konceptí sociální bezpečnosti nejen prostřednictvím četby Mrtvé vody,

ale jakékoliv jiné knihy, která vás

zaujme, přes jakékoliv téma.

Co se týká dnešní situace, tak pro tu byla sepsána třídílná práce Válka, Stát a Bolševismus,

ze které se dozvíte, co je to stát,

jak je řízen, jak se vedou války,

jakými způsoby a kde je východisko z tohoto

kataklyzmatu, aby nezhynula civilizace na planetě Zemi.

To je ta třídlínná práce, a dále máme pomocnou a fakticky základní práci o státu,

jak určit hierarchii státu díky

jeho státní symbolice.

Ta kniha se nazývá Státní

symboly a státní suverenita.

Čtěte je, osvojujte si znalosti,

stávejte se konceptuálně mocnými.

Braňte zájmy své i své rodiny

v souladu se zájmy celého státu.

Protože si jinak nedokážete zajistit své zájmy ani zájmy své rodiny, jestliže ten stát padne,

jestliže sem přijde to, co se nyní například děje v Súdánu nebo Středoafričské republice, potom to nedokážete.

A ať se budete snažit jakkoliv zařídit si svůj vnitřní malý svět odtrženě od státu, nedokážete to.

Je nutné řešit běžné problémy zdrojové stability rodiny a tím zároveň i problémy státu,

prostřednictvím řešení problémů

zajišťování zájmů rodiny.

Když to dokážete udělat, tak dokážete každým svým krokem podporovat procesy

vedoucí ke zlepšení vašeho života a bezpečnosti státu a potlačovat všechny destruktivní procesy.

Čtěte knihy vnitřního prediktoru SSSR,

stávejte se konceptuálně mocnými,

braňte zájmy své i své rodiny,

našeho státu i míru v celém světě.

Budte šťastní! Přeji vám mírové nebe nad hlavou! Do příštích setkání!